

der idelig møder Betegnelser hentede fra det metriste System. Ogsaa i selve Dagspressen have jo Systemets Betegnelser fundet Indpas, og det forudsættes, at Læserne ere bekendte med Betydningen af dem. Tiden turde saaledes være kommen til nu at tage denne Sag op igen og søge den gennemført, og jeg har da valgt den Form at fremsætte Forslaget nu i samme Stikfelse, i hvilket det blev vedtaget sidste Gang i Landstinget, dog med en lille uvæsentlig Ændring, for hvilken der er gjort Rede i de korte Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget. — Som dette foreligger, bestemmes det saaledes, at Justeringen af Maal- og Vægtredskaber bestyres fremdeles af Kjøbenhavns Magistrat under Tilsyn af Indenrigsministeriet, der nærmere bestemmer, paa hvilke Steder af Landet der skal forefindes Udsalg og Uplag af justerede Maal- og Vægtredskaber. Det er denne Bestemmelse, der ved Lovforslagets tidligere Behandling har voldt nogen Vanskelighed og vel heller ikke vil gaa saa fuldstændig glat igennem denne Gang; i alt Fald venter jeg det ikke. — Jeg skal bemærke, at Kjøbenhavns Magistrat, under hvem Justervæsenet nu forterer, har haft Lejlighed til at erklære sig over Lovforslaget og har for sit Vedkommende udtalt, at Magistraten maatte finde det tilraadeligt, at Bestyrelsen af Justervæsenet henlægges under Staten. Som det nu er ordnet, er Magistraten forpligtet til at bestyre Justervæsenet, men med en Ret til, at Taksterne sættes saaledes, at Justervæsenet giver Kjøbenhavns Kommune et Overskud. Dette Overskud har imidlertid i en længere Arrække kun været af ringe Betydning, og Magistraten mener nu, at det vilde være rettest, set fra Kommunens Standpunkt, at give Slip paa dette Overskud, og at Justervæsenet henlægges under Staten. — Den Bestemmelse, der findes i Lovforslaget om, at fra et nærmere angivet Tidspunkt skal det metriste Maal- og Vægtsystem udelukkende benyttes ved al Beregning af Told og offentlige Afgifter, er jo en Regel, der her er givet i Almindelighed, men det maa ikke overses, at der paa visse Omraader af det offentlige Afgiftsvæsen vil kræves yderligere Bestemmelser til Lovens Gennemførelse. Saaledes vil navnlig Loven om Olfatten af 1ste April 1891 kræve et Tillæg, som nærmere ordner det metriste Systems Anvendelse paa denne Afgift, men det vil rettest ske ved et Tillæg til de paagældende Love. Jeg skal saaledes anbefale dette Forslag til det høje Ting.

Det andet Forslag, jeg har den Ære at fremsætte i Dag, er Forslag til Lov om Handel med Gødning og Foderstoffer samt

Sædekorn og Markfrø. Dette Forslag er fremkommet efter den Anledning, som et Andragende fra de samvirkende Landboforeninger har givet dertil, og Andragendet er blevet støttet af det kongelige Landhusholdningssekskab. Landbruget har paa flere Maader søgt Savnet af, at den Handel, som Lovforslaget omfatter, ikke er undergivet nogen nærmere Kontrol, og navnlig da under Hensyn til, at mange af de Varer, der her er Tale om, kunne være i høj Grad betydningsfulde for Landbruget, idet de kunne bringe Tab, som først vilse sig efter længere Tids Forløb, og hvis Omfang, navnlig naar der skulde være Spørgsmaal om at gøre Erstatning gældende, meget vanskeligt lader sig konstatere. I andre Lande er man derfor ogsaa gaaet til at indføre Kontrolregler med den omhandlede Handel og da navnlig i Belgien og England. Efter den Opfordring, der saaledes er fremkommen til Regeringen, har man ment at kunne fremsætte et Lovforslag som det her foreliggende, i hvilket Tanken er den, at der ved de her omhandlede Forretninger skal paahvile Sælgeren en Forpligtelse til at angive de væsentlige Egenstaber ved Varen, saaledes at Sælgeren derved tillige overtager en Garanti for, at Varen har de Egenstaber, som ere angivne. Smidlertid vil en saadan Forpligtelse ikke være nødvendig i større Omfang end netop til at beskytte Landbruget, og deraf følger altsaa, at Loven ikke vil komme til Anvendelse paa de Handeler, der foretages mellem de handelsberettigede indbyrdes. Ligeledes har man anset det praktisk at udelukke Lovens Anvendelse ved Handel med saa smaa Kvantiteter, at det vilde være for meget til Byrde at anvende den. Lovforslaget angiver nærmere, hvilke Egenstaber der ved de forskellige Varer og Stoffer skal anses som de væsentlige; men herom skal jeg henvise til Forslagets Indhold og de det ledsagende Motiver. Man tænker sig Forholdet ordnet saaledes, at Sælgeren er forpligtet til at lade Varen ledsage af Faktura, som opgiver, hvorledes Varens Egenstaber ere, og dertil slutter sig saa en Ret for Modtageren til gennem Statshjælp at erholde Prøver af Varen undersøgte ved et Laboratorium. Man er da gaaet den Vej, at Staten skal afholde Halvdelen af Omkostningerne til Udgifterne ved Laboratorieundersøgelsen for netop derved at opfordre Landbruget til at lade disse Undersøgelser anstille i et nogenlunde vidt Omfang. — Saa vidt jeg skønner, vil der derved være opnaaet en tilstrækkelig Kontrol med de Forretninger, som Lovforslaget omhandler. Man har ganske vist fra Landbrugets Side ment, at en virksom Kon-